

Розвиток філософського дискурсу спричиняється різними чинниками. Їхній вплив настільки інколи своєрідний, що можна казати про різні інтелектуально-культурні формати поступу філософської думки. Зрештою, так само, як і про різні формати її деградації та занепаду.

Одну з найпотужніших можливостей розвитку вітчизняного філософування містить цілеспрямована практика залучення у власний інтелектуальний обіг здобутків видатних філософських культур і традицій мислення. Йдеться, звісно, не просто про перекладацьку діяльність. Ані кількість перекладів самих по собі, ані повнота репрезентації ними класичних та сучасних теоретичних здобутків ще не гарантують суттєвого зростання евристичності вітчизняного мислення. Поряд із кількістю, тематикою і «якістю» перекладів стоїть режим їх існування у вітчизняному гуманітарному контексті, інтенсивність та спосіб їх використання у дослідженнях, викладанні та публічному житті філософії. Можливо, хоч як це парадоксально, у визначенні суті рецепції філософських ідей та способів мислення слово «переклад» взагалі було б варто винести за дужки — щоб повніше зосередитися на інших, не менш важливих складових справи, які тільки і забезпечують сенс та плідне життя перекладу в гуманітарному дискурсі.

Це важливо і для самої справи перекладу. Адже є великою ілюзією, що для якісного, фахово повноцінного перекладу достатньо лише відповідної компетенції та сумління перекладача. Це правило є дієвим лише у ситуації вже розвиненої, потужної вітчизняної філософської мови. Але українська ситуація далека від цього. Не лише сприймає переклад, але й здійснює його не одинак, а філософська спільнота. Від активності та широти її участі у процесі, залежить успіх всієї справи. Бо високе покликання перекладу як звернення до іншомовних філософських традицій полягає у розвитку власної філософської мови, а з нею — і власної здатності мислення. Адже ефект перекладу (невіддільний від зусиль розуміння) імпліцитно властивий практично кожному акту філософського мислення — тією мірою, якою кожна філософська думка належить до філософії як такої, тобто до світового філософського дискурсу.

Ці наголоси у зверненні до читачів знадобилися для того, щоб подальші матеріали, поміщені у тематичному блоці даного числа, були сприйняті крізь належну оптику. Бо йдеться про значно вагоміші речі, ніж питання перекладу того чи того філософського терміна українською. Сам інтерсуб'єктивний формат роботи над питаннями філософської термінології (наразі у вигляді круглого столу) оприявнює єдиний плідний спосіб перекладу та звернення до інших інтелектуальних традицій — активну самоорганізацію та дієву участь філософської спільноти.

Доводиться наголошувати на цьому, бо цей формат ще не став узвичаєним на вітчизняних теренах, хоча є чимало обнадійливих прикладів успішної роботи у даному напрямку, які треба постійно закріплювати, посилювати та розвивати далі. Чому, сподіваємося, зможе прислужитися і поточний випуск нашого часопису.

Наступне, останнє цьогорічне число «Філософської думки» буде присвячено головним філософським подіям року, що минає. Згадати є що.